

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

VORT BLAD.

Organ for
Lyngby højere Almenskole.

Nr. 21.

Onsdag d. 11. Maj 1913.

1. Aarg.

Generalforsamlingen.

Onsdag den 7de Maj Kl. 7 afholdt „Vort Blad“ og „Diskussionsklubben“ den aarlige Generalforsamling. Naar man behandlede de to Fortagender paa en Aften, var det dels for at undgaa at gøre for megen Ulejlighed, dels fordi „Bladet“ og „Klubben“ er knyttet sammen baade ved Ledelse og Formaal.

Efter at Formanden havde aflagt Beretning om det forløbne Aar samt foreslaaet og faaet vedtaget nogle Love „Diskussionsklubben“ angaaende, valgtes — da den gamle paa Grund af Eksamenslæsning ikke kunde modtage Genvalg — følgende nye

Bestyrelse :

Formand: Karen Stub, Næstformand: Helge Knudsen, Sekretær: Arthur Andersen. Derefter gik man over til

„Vort Blad“s

Anliggender. Redaktøren — Svend Thorsen — talte i en god halv Time

om Bladet i den 1ste Aargang, om de Erfaringer, Redaktionen havde høstet og endelig om de Planer, man havde for for den kommende Aargang.

Erfaringer

var der selvfølgelig mange af, baade gode og daarlige, men de første var heldigvis i Overvægt; Kendsgerninger som Bladets store Fremgang, den Interesse, hvormed det omfattes, de mange ivrige Skribenter osv. er jo Ting, som vejer tungt i Skaalen. Mindre morsomt var det selvfølgelig, at „Vort Blad“ i den vidtberømte Skarlagensfeberpidemi havde faaet et slemt Knæk i økonomisk Henseende; og at Redaktionen havde maattet arbejde uden

Aktiekapital,

gjorde jo ikke Sagen bedre. Sv. Th. betonede stærkt, at dette om Aktie eller — om man vil — Driftskapitalen, er Spørgsmaal, som man ikke kommer uden om. Han paastod, at Halvdelen af den nuværende Redaktions Arbejde kunde være sparet, hvis den havde haft blot 25 Kr. til

sin Disposition. Aarsagerne dertil udviklede han meget omstændeligt. Redaktøren viste, at af Danmarks ca. 50 Skoleblade var „Vort Blad“ det eneste, som ikke havde Driftskapital og paalagde den nye Redaktion først og fremmest at sørge for en passende Sums Rejsning. Man blev enige om, at Bladet i Juli Kvartal paa Grund af Eksamen og Sommerferien kun skal udkomme hver Maaned, men i de øvrige Kvartaler som sædvanlig hver 14de Dag.

Den ny Redaktion

skulde nu vælges. Dette meget vigtige Punkt paa Dagsordenen skulde selvfølgelig ikke spænde af uden Halloj; det var særlig nogle unge Mennesker fra 3die Mellemlasse, det var galt med, for denne Gangs Skyld skal vi lade, som om vi ikke kan huske deres Navne, og de skal saaledes slippe for at „komme i Avisen“, men en anden Gang gaar det ikke saa let af — hverken fra den ene eller den anden Side! Livlighed og Iver er vi de første til at anerkende, det gælder derimod ikke om — Gadedrengestreger. Ikke mindre end 5 var foreslaaet til at være Redaktører. af disse 5 valgtes med stor Majoritet Frk. Karen Stub og Helge Knudsen, den sidste tillige som Forretningsfører. Sekretær blev Martin Sørensen og Annonceinspektør Poul Asmusen. Denne Redaktion, som tiltræder efter Sommerferien, er vistnok saa god, som den kan blive, da den tilmed faar et godt Rygstød i de faste Skribenter, hvortil valgtes Henry Ludvigsen, Dagmar Holm, Svend og Peter Thorsen, ja, saa mener vi, at det skal lykkes den at føre „Vort Blad“ frem mod en god

og lys Tilværelse. Hvad var det Peter Thorsen skrev i det første Nummer af „Vort Blad“? Var det ikke saaledes:

Vi lægger ud for fulde Sejl,
vort Maal er: Idealet,
Vor Styrmands Pligter: Undgaa
Fejl,
hold Baader ren og malet!
Der med er Kursen givet.

Efterslæt.

Endnu en Gang „Sorgenfri“ og „L. S. B.“

Omkring den 10. April lod en stor Del af Skolens Fodboldinteresserede sig ordentlig tage ved Næsen af Boldklubben „Sorgenfri“.

Den 5. April havde en Del af Skolens ældste Elever sat sig til Formaal at danne en Fodboldklub for Skolen; alt gik udmærket; to Dage senere var Klubben dannet og Bestyrelsen valgt. Nu syntes alt at være i bedste Orden, men saa kom der en Mand med en Slæde i Vejen, og det var Svend Thorsen. Han kom med et Forslag fra „Sorgenfri“ om at slaa de to Klubber sammen, og han fremførte en Mængde Grunde for Sammenslutningen: God Bane, Træner og mange Kampe osv. Men alle Svend Thorsens nydelige Talemaader var til ingen Nytte; intet kunde formaa vore Spillere til Sammenslutningen. Men havde det i Grunden ikke været nok saa pænt, om S. T. havde anført de *virkelige* Grunde, nemlig: at „Sorgenfri“ havde meldt sig til Pokalturneringen med

Juniorhold, men i Virkeligheden intet Juniorhold havde?

Samme Dags Aften skulde der imidlertid ske mærkelige Ting. Paa en Generalforsamling, der afholdtes paa Afholdshjemmet (det er ingen Brander!) mødte der 3 Repræsentanter fra „Sorgenfri“, og det lod til, at disse bedre end Svend Thorsen forstod at dreje Sagen, saa den faldt i Tilhørernes Smag, thi inden Mødet sluttede, blev det med 10 Stemmer mod 6 vedtaget, at Klubberne skulde sluttet sammen! Denne Generalforsamling viser bl. a., at det maa have været nogle mærkelige Dreng, der var i „L. S. B.“ (vor Klub), i hvert Fald mange af dem, thi de, der om Morgenene ene og alene havde været optaget af at bevare „L. S. B.“, var nu vildt begejstrede for Sammenslutningen. Og lige saa mærkværdigt finder jeg dette er, at de nu gik ind under „Sorgenfri“, de, som en Gang før havde været Juniorhold i den samme Klub, men traadte ud af den af Grunde, som jeg ikke her vil nævne.

Henry Ludvigsen.

Vores allesammens Ludvigsen har aabenbart været Skarlagensfeberen nær af Forskrækkelse over det yderst fornuftige Skridt, som vi Medlemmer af „L. S. B.“ foretog den 10. April, og han mener, at de Dreng, der gik med til Sammenslutningen, har været nogle løjerlige Graaspurve. Jeg kan særlig af to Grunde ikke forstaa hans Forbavselse og Harme. For det første mener jeg, at naar Henry L. ikke en Gang havde saa megen Interesse for Sagen, at han gad møde den Aften, hvor Afgørelsen blev taget, synes det heller ikke at

være rigtig alvorligt ment med den „Harme“! Og for det andet er det mig en komplet Umulighed at kende de Kammerater for „mærkelige“, som, fordi de fik en Mængde gode Grunde for Sammenslutning, og fordi de efter nøjere Overvejelse virkelig in 'saa, at det var til deres eget bedste at komme ind under „Sorgenfri“ — stemte for Forslaget. Tværtimod synes jeg, at det tyder paa en vis Modtagelighed for Fornuft, som absolut ikke bør foragtes! Lad mig til Slut bemærke, at jeg selvfølgelig ikke nærer det forfængelige Haab, at Ludvigsen efter dette skulde være naaet til Sandhedserkendelse, ak nej — før faar jeg ham at se som hjulbenet!

I Ærbødighed og Ærefrygt,
Svend Thorsen.

P. S. Hvis der skulde være en 3—4 Elever, som fra Dags Dato vil gøre mig den store Tjeneste efter Skoletid at følge mig hjem, saa vil jeg være dem meget taknemlig. Elever, som er i Besiddelse af Revolvere, foretrækkes.
S. Th.

En Pinsedag.

Et lille Folkelivsbillede fra
Lyngby og Omegn.

Ved Pinse tænker alle paa nogle dejlige Fridage. Skoleungdommen glæder sig ved Pinsen, fordi der som Regel følger en ret lang Ferie, nemlig en hel Uge; kun i Aar blev vi herude knappet af med 3 Dage, men Grunden kender vi jo alle, — vi

maa skrive det paa Epidemiens Regning. Forretningsfolk glæder sig til de to Helligdage i Fred; de lukker Butikkerne og drager paa Landet eller gør sig det hyggeligt inden Døre. Een Embedsmand skal derimod ikke have det godt, det er de stakels Jernbanemænd. Pinsedagene er Trafikmændenes værste Tid, da de da er i et Røre hele Tiden. En Trafikembedsmand, ansat i Nordsjælland, ikke ret langt fra København, faar da at mærke, hvad en Pinsedag vil sige. Lad os antage, at vi opholder os paa en Station første Pinsedag. Man maa naturligvis forestille sig en stille, klar, varm Sommerdag, hvor Lærken slaar sine Triller, og hvor alt er, som det skal være, for at vi kan faa Fornøjelse af det. Vi maa stille tidligt paa Stationen, thi tidlig skal Københavnerne ud for at nyde Livet og det gode Vejr. Allerede ved 8—9 Tiden strømmer Folk ud, men omkring Kl. 10 kommer dog flest. Et lille Bevis vil vist være praktisk for at forstaa, hvor tæt de sidder i Vognene. Med Tog, som er beregnede paa at tage ca. 1000 Rejsende, kommer meget ofte 12—1300, pakkede saa tæt, som Sild i en Tønde! Ganske vist er det heller ikke alle, der tager Plads i Vognene, nej, hvorfor ikke benytte den friske Luftsaaalængesom muligt—man sætter sig paa Tagene af de høje, aabne Vogne, og paa Trappen til første Sal; man har frisk Luft, men om Køreturen er behagelig, skal jeg lade være usagt. I Skoven kommer man i alt Fald. Man er naturligvis i straalende Humør over, at alt tegner saa godt, men i Trængselen kan der dog nemt ske mindre Ulykker, idet en eller anden kan være saa uhel-

dig at tabe sin Billet og nødig vil efterbetale, da saa nogle af de Penge, han har bestemt til Fornøjelse, gaar i Luften, en anden kan være saa uheldig at tabe en Pakke Smørrebrød, af hvilken Grund Humøret synker nogle Grader, dog oplives han hurtig igen ved Udsigten til en Kap Kaffe eller et Glas Øl i en Landevejskro. — — — Vi vil imidlertid lade Folk more sig i Skoven eller hvor de nu ellers tager hen og kun vente paa Hjemrejsen. — — — — Nu lader vi Folk have moret sig nok for denne Gang. Klokkeren er henimod 6 om Eftermiddagen og det begynder at blive køligt. Baadene fra Søerne kommer propfulde hjem; Fra Skovene og Engene strømmer Folk til Stationerne. Vi antager, at vi befinder os paa Lyngby Station og spadserer ned ad Perronen. Anden Perron er aldeles stuvende fuld af højroastede Mennesker. Den ene efter den anden raaber paa den Vagthavende og beklager sig til ham over, at Togene er fulde Nordfra. Den Vagthavende søger efter bedste Evne at stille de utaalmodige tilfreds, og lover at sende Ekstratog ud efter dem. Togene suser og pruster under det tunge Læs; Togene kører ogsaa forbi uden at optage mange Rejsende her. Følgen er, at 2den Perron snart er stopfuld, og Folk maa derfor spadsere inde i 3die Klasses Ventesaal, til Perronen bliver tømt. Hyl og Skrig opstaar. Ganske vist maa det ikke være morsomt at spærres inde en varm Aften, men under de nuværende Omstændigheder er det dog ikke saa slemt som tidligere, hvor Dørene blev lukkede helt, nu lukkes kun Halvlaagen, saa noget Luft kommer der da ind og

Opholdet er kun kortvarigt. Naar saa de rejsende, som har staaet længst paa Perronen, er kommet med Toget, bliver Ventesalen aabnet, og Mængden styrter ud, omtrent som man kan tænke sig Løven, der slippes ud at sit Bur. Det er nærmest grinagtigt at se, hvorledes de styrter frem paa Hovedet, paa Benene og slaas for at komme ned gennem Tunellen. Naar der saa holder et tomt Tog paa 3die Spor, fyldes det i Løbet af et Øjeblik — under Slagsmaal. I Reglen fører Folk en Mængde Bøgegrene og Skovblomster med sig, men i Dagens Løb er de bleven sjaskede, og saa smides de paa Perronen.

Henimod Kl. 10 er Humøret steget yderligere, og man ser ikke sjældent ganske unge Mennesker, som har fanget en lille „Bjørneunge“ i Skoven. Der synges og raabes, hyles af hysteriske Damer og brøles af Smaabørn, som paa denne Tid er snyde søvnige. Med det sidste Tog, der gaar noget før 12, er der i Reglen en Mængde meget lystige Mennesker, som man ustandselig maa passe paa, for at de ikke skal komme for nær til Sporene, naar Toget kører ind. Naar det sidste Tog er afgaaet, aander saavel Stationsforstanderen som Assistenten let, thi nu er Pinsedag med alle sine Anstregelser og Farer forbi.

Karen Margrethe Stub.

Alle

Elever i Lyngby højere Almen-skole bør abonnere paa „Vort Blad“. 35 Øre Kvartalet.

Hvor der arbejdes —

„Hvor der arbejdes“, siger Læseren, og tror saa, at der nu vil følge en Beskrivelse af det Sted, hvor der efter hans Mening i denne Tid arbejdes mest, nemlig Lyngby højere Almen-skole. Nej, der bestilles ogsaa noget andre Steder, f. Eks. i Kultusministeriet; der farer Kontorchefer, Fuldmægtige og Assisterter nervøse frem og tilbage, og Grunden dertil er de forestaaende Eksaminer. Alle Opgaver, alle Censorer og lignende Vederstyggeligheder udsendes jo gennem Kultusministeriet, og derfor er der nu pludselig kommet Gip i Gongongen i de vist ellers stille og fornemme Departementer. Skulde en eller anden af vore Læsere møde ovenstaaende Herre, saa hils endelig pænt paa ham og helst med en noget anstrengt og træt Mine; hvem ved! — maaske Nødderne i de med det store, røde Sejl forsynede Konvolutter saa blev lettere at knække!

Observator.

Fodboldkampene.

Vi sejrer over Nærum og „Sorgenfri“s 2det Hold.

Sjældent eller aldrig har Interessen for og Dygtigheden til at spille Fodbold, staaet saa højt, som den gør i Aar — her paa Skolen. Vort Kamphold, der jo snart har taget mangan en Tørn, er rigtig godt sammenspillet og Boldbehandlingen er heller ikke at foragte. Dette gode Resultat er selvfølgelig kun blevet naaet gennem god rationel Træning, men nu kommer altsaa Frugterne.

Nærum - Lyngby (3 - 6).

Den 25. Maj skulde Nærum Kostskole have Revanche for Nederlaget, de led, i Efteraaret. Kampen var overordentlig interessant baade for Tilskuere og Spillere — sjældent har vi set Drengene spille livligere end her. Holdene var omtrent lige stærke, men takket være vort Sæmspil lykkedes det os at faa „Kuglen“ ind 2 Gange, medens Nærum maatte nøjes med et Maal. Det var første Halvleg. I anden Halvleg saa det knapt saa lyst ud for os. Ved et godt kraftigt Spil lykkedes det Nærum at udjævne Forskellen, og et Øjeblik efter havde de endogsaa Overskud (3 - 2). Men vi klemte paa igen og Resultatet udeblev ikke. Endnu 4 Maal satte vore Angrebsspillere i Nettet, men kun under store, meget store Anstrengelser. Med 6 Maal mod 3 do. sluttede saa denne „Revanche“-Kamp. En halv Time senere sad Spillerne bænkedede hos Skolebestyrer Thyssen og nu

tog de allesammen Revanche — paa Kaffen. Fra hver Side blev der selvfølgelig holdt en lille „speech“, og Hoved„tankerne“ i dem gik mindst ligesaa selvfølgelig ud paa, at det sportslige Samkvem, der er begyndt mellem de to Skoler, bør plejes og fortsættes saa meget som muligt.

„Skolen“ - „Sorgenfri“ (2 - 1).

Noget senere spillede vi en overordentlig spændende Kamp mod „Sorgenfri“s 2det Hold -- hvoraf dog 3 Spillere var fra 1ste Hold. Vi siger, at den var „overordentlig spændende“, dette vil dog snarere sige, at den blev spændende, thi før Kampen begyndte, vilde enhver have holdt 10 mod 1 for, at Kampen faldt ud i „Sorgenfri“s Favør. Men det utrolige skete — vort Hold, der gennemsnitlig var 2 Aar yngre end Modstandernes, klarede sig. (0 - 0) (2 - 1). Spørger man om Grunden dertil, kan der kun svares dette: at Skoleholdet var godt sammenspillet, og at enkelte af Modpartens Spillere var for selvstændige i deres Spillen. Poul Asmusen var en udmærket Maalmand, og Maalskyderne var Knud Slidler og Knud Lewald Jensen, den første „lavede Hul“ efter et selvstændigt gennemført Opløb, den anden ved et Straffespark.

Fodboldspiller.

„Vort Blad“s Fotografi-konkurrence

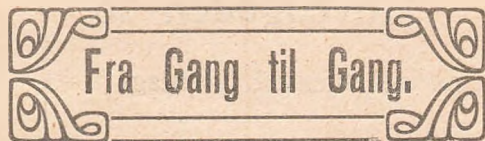
Redaktionen har besluttet efter Sommerferien at afholde en stor Fotografi-konkurrence med tilhørende Udstilling. Betingelsen for at deltage

er den, at man enten er Elev eller Lærer i Lyngby højere Almenskole. Enhver har Lov at udstille saa mange Billeder han vil, men alle disse skal være forsynede med en passende Tittel. Emnerne er fuldstændig frie. Bedømmelseskomiteen vil komme til at bestaa af 5 Medlemmer, en for „V. B.“s Redaktion, 2 for Eleverne, 1 for Lærerne og 1, der skal repræsentere den yderste Sagskundskab. Udstillingen, der antagelig kommer til at omfatte ca. 100 Billeder, sættes i Scene straks efter Sommerferien. Nærmere Oplysninger angaaende Dommerkomiteens Medlemmer og Præmierne følger i næste Numer. Vi anbefaler vore Læsere at begynde med det samme, husk paa, at I i denne Tid kan fotografere Situationer, som I ikke har Lejlighed til senere hen paa Aaret.

Vi anmoder vore Abonnenter om at købe hos de Handlende, der averterer i „Vort Blad“.

En af de gode gamle Klasse-skovture.

Af Peter Thorsen.

Den store brede Færge lagde til ved Helsingborgs Kaje, Landgangsbroerne blev i en Fart lagt til Rette, og for første Gang sætter fjorten

raske og forventningsfulde Rejsende Foden paa fremmed Grund.

Helsingborg er en fin og stilfuld By, som nok var værd at ofre et Par Dage paa, men Kullen var jo Rejsens Maal, og Maalet skulde naas i en Fart — Farvel Helsingborg!

Og saa gik det støt og ikke alt for hurtigt op igennem det ukendte svenske Land. Station efter Station. Landskaberne vekslede ustandseligt; grønne, flade Mosesstrækninger; gulte, soltørre Sandbanker, venlige Smaaflækker, idyllisk beliggende paa skovbevoksede Højder, — og ved alle Jernbaneleddene stod de smaa gulhaarede og blaaøjede svenske „gossar“ og „flickar“, vinkende, saa det var en Lyst af se paa. En lille Flok af de dristigste og mest rejsevante af os slog sig til Ro i en II. Klasses Kupe, givende sig den gyldne og stærkt attraaede Frihed i Vold — med en III. Klasses Billet i Lommen. Det var et Herreliv — Damerne turde ikke — man sang og raabte i Munden paa hverandre, diskuterede og var kun enige om en Ting: nemlig om at holde Paradiset lukket for „musicerende“ Medlemmer af Samfundet.

Ved Höganäs stod vi af Toget og marscherede ud til en Kulgrube et Par Kilometer fra Byen. Det var overordentlig fristende at fortælle lidt mere indgaaende om vor eventyrlige Nedfart til de lave, skumle Kulgange, om vor underjordiske Muldvarpe-Tilværelse og endelig om, hvor snavset Tøjet var, da vi igen blev til almindelige Mennesker uden Bjergmandskitler — men jeg maa ikke. En velvillig Lærer i Höganäs indbød os med en Gæstfrihed, som

kun Svenskerne kan udvise, til et lille Hvil i sin Have. Her sang vi Fædrelandssange og drak Sødmælk en lille halv Times Tid, saa maatte vi af Sted igen — nordpaa til Kullen.

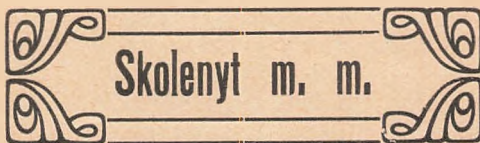
Toget svang i en svag Bue ind mod Mølle, nu var vi der — der laa Kullen. Allerede længe i Forvejen havde der været noget af Kullen at øjne i Horisonten — det begyndte med noget mørkt noget, der baade kunde være det ene og det andet. Efterhaanden fik det fastere Former, blev til noget massivt og stejlt — man kunde se Bjergfyren, der klatrede op ad den runde Granitryg.

(Fortsættes.)

I omtrent alle Landets Blade, er Hr. cand. Jensen og Hr. Olsen blevet omtalte paa Grund af den meget interessante Sejltur, de agter at foretage i Sommerferien. Ekspeditionen, der gaar pr. Motorbaad over Østersøen til Rusland og ad Floden Svir til Finland, er dog afhængig af de fornødne Papirers Tilvejebringelse o. s. v. Russerne er ikke til at spøge med.

* * *

Eksamensstilene lød som følger: Realklassen: Fortæl om Post, Telegraf, Telefon og om den Nytte vi har af dem. IV. Mellem: Fortæl om et Dyr som Du kender eller som du har lært om.

IV Mellemkl. og den øvrige Skole kæmper imod hinanden hver Lørdag Eftermiddag. Der er allerede afholdt 3 Kampe, de to første Kampe vandt IV., den sidste var uafgjort (1—1).

* * *

Grunden til at „Vort Blad“ udkommer saa sent denne Gang er, at Bogtrykkeren absolut skulde have Skoleprogrammet ud først.

* * *

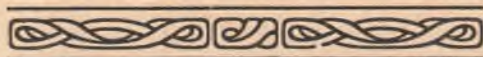
Tandlæge

Frk. M. Fauersholt.

Telf. 346.

Hovedgaden 76.

Konsultationstid: Hverdage 9—3.

Inger Ditlevsens Bogbinderi & Papirhandel

samt Skolematerielhandel anbefales.

(Lige ved Siden af Realskolen)

Salmebøger!

Prospektkort!

Lykønskingskort!